

Елисавета Багряна

Пиринска песен

Да бъда малко овчарче,
овчарче в Пирин планина,
да вода вечер стадото
низ пиринските чукари,
със своята свирка шарена
да свирия – и да прислушвам
как то ми сладко припява
със медните си звънчета,
а долу Гласна приглася
със триста разни гласове...
Да викна от връх Еленин,
да викна, да ми олекне:
– Чуйте ме, мури вековни,
чуйте ме, бели камъни,
чуй ме ти, Пирин планино,
дето си много чувала,
още по-моното мълчала...

В тоя свят няма никого.
Ти баща, Пирин, ти майка,
ти сестра, Пирин, ти братец,
ти – първо либе жалено,
дето ме черно почерни,
дето ме само остави
да скитам, да си кукувам
и място да не намирам
в нашата земя хубава –
глава за отдых да сложа,
жалбата да си изплача.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11685>]